

פעם אחת בא הר"ר [הרב רבנו] ליב לעיר לויצק, ובעיר הנ"ל היו לו מקורבים הרבה והכירו אותו בטוב. והיה דרכו כאשר היה תמיד פורע חובות לזה ומלוה לזה. פעם אחת לזה מאיש אחד סך שלשה מאות רובל כסף ונתן להאיש שטר חוב. והאיש הזה היה חנוני והיה לו בחנות כור מלח אשר היה מוכר ממנו, ומדי הלך האיש למוד מלח להקונה נפלה הפיתקא מצלחתו לתוך הכור מלח וצללה בהמלח, וה' שלח ברכה בהכור הזה והיה מודד ממנו שנה תמימה, והמלח מהכור לא היה חסר. ולשנה הבאה כשבא הרב לשם ביקש הרב מהאיש כי יתן לו את השטר חוב לחזרה

פעם אחת בא הר"ר ליב לעיר לויצק ובעיר הנ"ל היו לו מקורבים הרבה והכירו אותו בטוב. והיה דרכו כאשר היה תמיד פורע חובות לזה ומלוה לזה. פעם אחת לזה מאיש אחד סך שלשה מאות רובל כסף ונתן להאיש שטר חוב. והאיש הזה היה חנוני והיה לו בחנות כור מלח אשר היה מוכר ממנו, ומדי הלך האיש למוד מלח להקונה נפלה הפיתקא מצלחתו לתוך הכור מלח וצללה בהמלח, וה' שלח ברכה בהכור הזה והיה מודד ממנו שנה תמימה, והמלח מהכור לא היה חסר. ולשנה הבאה כשבא הרב לשם ביקש הרב מהאיש כי יתן לו את השטר חוב לחזרה

והנה בעיר כס"א כי אברך אחד אשר ביקש את הרב כעס פעמים שיקבלו להיות ממקורביו ולא רצה הרב. ויצטער האברך מזה מאוד וביקש את אנשיו כי יפצירו בעדו את הרב כי ממש

והוא ישלם לא [צ"ל: לו], אבל האיש חפש השטר חוב בכל סתרי חדריו ולא מצאו. ויבא להרב ויאמר: "חפשתיו ולא מצאתיו." וישאל אוחו הרב: "האם קנית מלח בזו השנה?" ויאמר: "לא." ויצו עליו לבקש אותו בכור המלח שלו ויחפשו וימצאו שם. אז אמר לו הרב: "איני צריך לפרוע לך כי השטר חוב כבר פרעה לך מעצמו עם עוד נוסף על מה שקבלתי ממך:

והנה בעיר ההיא הי' אברך אחד אשר ביקש את הרב כמה פעמים שיקבלו להיות ממקורביו ולא רצה הרב. ויצטער האברך מזה מאוד וביקש את אנשיו כי יפצירו בעדו את הרב כי ממש

חיינו אינם חיים. ויהי כבוא הרב, ויפצירו אותו אנשיו שיקרב את האיש הזה כי הוא ממש פיקוח נפש. ויאמר להם הרב: "כמה כסף יש לו?" ויענו לו כל האנשים: "כל כספו מונח בחנות השניט סחורה אשר לו. ויאמר הרב: "בזאת אאות לו. אם יוכל לעשות מעות מכל הסחורה אשר לו כיום הזה, ויתנם לי על הלואה לשנה תמימה, יהי מאנשי שלומי." ויתרצה האיש. ויבא להרב ויאמר לו הרב: "כמה מעות יעלו כל הסחורה שלך?" ויאמר לו: "ששה מאות רובל כסף." ויאמר לו הרב: "לא כי. אני שואל כמה מעות יעלו אם יומכרו כל הסחורה היום שישלמו לך מעות מזומנים עבורם תיכף." ויען האיש: "בודאי אצטרך להפסיד מאה רובל כסף או יותר." אז אמר הרב: "אם תוכל להביא לי עד הערב כל כסף אשר יש לך, אז אשלם חפצך." ונתרצה האיש. ותיכף הלכו החסידים וביערו את הסחורה מהחנות ומכרו אותה וקבלו עבורה ארבע מאות וחמשים רובל כסף ויתנום להרב. והרב קיבל אותם ונתן

חיון אינם חיים. ויהי כבוא הרב ויפצירו אותו אנשיו שיקרב את האיש הזה כי הוא ממש פיקוח נפש. ויאמר להם הרב כמה כסף יש לו ויענו לו כל האנשים כל כספו מונח בחנות השניט סחורה אשר לו. ויאמר הרב בזה אאות לו אם יוכל לעשות מעות מכל הסחורה אשר לו כיום הזה, ויתנם לי על הלואה לשנה תמימה, יהי מאנשי שלומי. ויתרצה האיש. ויבא להרב ויאמר לו הרב: "כמה מעות יעלו כל הסחורה שלך ויאמר לו ששה מאות רובל כסף. ויאמר לו הרב לא כי אני שואל כמה מעות יעלו אם יומכרו כל הסחורה היום שישלמו לך מעות מזומנים עבורם תיכף ויען האיש בודאי אצטרך להפסיד מאה רובל כסף או יותר אז אמר הרב אם תוכל להביא לי עד הערב כל כסף אשר יש לך אז אשלם חפצך ויתרצה האיש. ותיכף הלכו החסידים וביערו את הסחורה מהחנות ומכרו אותה וקבלו עבורה ארבע מאות וחמשים רובל כסף ויתנום להרב. והרב קיבל אותם ונתן להאברך שטר חוב על סך הנ"ל. ויסע משם לדרכו. והאברך נשאר בערום ובחוסר כל, ואת השטר חוב מהרב לא רצה למכור. וידל האיש מאוד אבל נוסף לו שבר על שברו כי בימים אחדים מתה עליו אשתו ונשאר קרח מכאן כו'. אבל אז מצא קצת תנחומין לנפשו כי ישב בבית המדרש על התורה והעבודה, וחביריו כלכלוהו והספיקוהו די צרכו בצמצום, וכך עלתה לו שנה תמימה עד אשר בא הרב לשנה השנית להעיר, ותיכף נתן להאברך מאה וחמשים רובל כסף. ויאמר לו: "עבור מאה רובל [רובל] כסף תלביש עצמך, וחמשים רובל כסף קח אתך על הוצאות, ותיסע להעיר הגדולה וואלקאווישק ותתאכסן באכסניא הגדולה דשם [ששם] אשר שמה כן וכן, ותשלח אחרי ר' דוד שדכן ותתן לו אדום זהב עבור טרחתו שילך להגיד להבתולה בת הגביר פלוני שאתה רוצה להשתדך עמה, וישמע מענה מפיה, ואחר כך תראה איך שיתנהג אתך שמה. אך היה לבן חיל ולא תפיל דבר מדברי ארצה." ועל השאר השלש מאות וחמשים רובל כסף [כסף] נתן לו שטר חוב. ואח"כ נסע הרב לדרכו:

להאברך שטר חוב על סך הנ"ל. ויסע משם לדרכו. והאברך נשאר בערום ובחוסר כל, ואת השטר חוב מהרב לא רצה למכור. וידל האיש מאוד אבל נוסף לו שבר על שברו כי בימים אחדים מתה עליו אשתו ונשאר קרח מכאן כו'. אבל אז מצא קצת תנחומין לנפשו כי ישב בבית המדרש על התורה והעבודה, וחביריו כלכלוהו והספיקוהו די צרכו בצמצום, וכך עלתה לו שנה תמימה עד אשר בא הרב לשנה השנית להעיר, ותיכף נתן להאברך מאה וחמשים רובל כסף. ויאמר לו: "עבור מאה רובל [רובל] כסף תלביש עצמך, וחמשים רובל כסף קח אתך על הוצאות, ותיסע להעיר הגדולה וואלקאווישק ותתאכסן באכסניא הגדולה דשם [ששם] אשר שמה כן וכן, ותשלח אחרי ר' דוד שדכן ותתן לו אדום זהב עבור טרחתו שילך להגיד להבתולה בת הגביר פלוני שאתה רוצה להשתדך עמה, וישמע מענה מפיה, ואחר כך תראה איך שיתנהג אתך שמה. אך היה לבן חיל ולא תפיל דבר מדברי ארצה." ועל השאר השלש מאות וחמשים רובל כסף [כסף] נתן לו שטר חוב. ואח"כ נסע הרב לדרכו:

והאברך שכן עגלה לקאוונע [שם מקום
אולי קובנה], ושם הלביש את עצמו עבור
המאה רוביל כסף, ונסע משם
לואלקאווישק והתאכסן בהאכסניא
אשר צוה לו הרב. וישלח אחרי ר' דוד
השדכן ויגד לו כנ"ל ויאמר לו השדכן:
"האם מהתל אתה ממני או חסר משוגעים
אני כי באת לצחק בי? אנכי אספר לך
מהות הגבירה הבתולה הזאת. אביה הי'
גביר מסויים אשר הניח אחריו הון רב בלא
מספר, והיא בת יחידה אצלו יורשת הון,
והיא בעצמה מושלמת בכל המעלות
ומדות טובות, וע"כ [על כן] אי אפשר לה
לבחור שידוך שיהיה נאות לה, גם
מיוחסת גדולה היא וע"כ [ועל כן] כבר
הגיעה לפרק ואין חפצה להנשא עד יזמין
ה' לה הראוי לה בכל המעלות, שיהיה לכל
הפחות שוה לה. ועתה אם אבוא להציע
לפניה שידוך עם בן פלוני אלמוני אשר
אינני מכיר משפחתו ואיני מכיר אותו,
האם לא אהיה ללעג בעיני כל השומעים?
זאת תהיה שכרי כי יחרפוני ויגדפוני
ויגרשני מביתה כבן נעות המרדות. אבל
הגד נא לי אתה האברך מי הגיד לך את הדברים האלה, ואם רק עבור זה מטרת נסיעתך לכאן, כי לפלא
הדברים בעיני, או אם חלום חלמת ותפעם רוחך לדעת פשר דבר. הנני להגיד לך כי לא תעוף אחרי החסידה
בשמים פן תפול לשאול תחתית. חקור אחר אשה כערכך וראה חיים עם האשה אשר אהבת מבני גילך."
כה כפל ושלש השדכן דבריו מאשר חרה לו אשר שיער בדעתו כי האברך מהתל ממנו:
אולם האברך כאשר שמע את כל דבריו בנחת לקח מכיסו ב' אדומים [מטבע בעלת ערך גבוה] ויאמר לו:
"לפי הנראה אתה איש לא עשיר. הא לך את השני אדומים ורק עבור טרחתך כי תלך אל הגבירה ותאמר
לה: 'הנה אתמול בא לכאן אברך אחד מלויצק אשר לא ידעתי משפחתו, וגם הוא לא הגיד לי מי הוא, ויתן
שכרי שני אדומים כי אלך אליכם להגיד לכם כי הוא חפן להשתדך אתכם'". ואם כה תאמר לא יאונה אליך
רעה כי הלא דבר הוא, ואתה באת בשכרך בהשליחות אשר שלחוך, לא להציע שידוך לפניה. והמענה מאתה
תשמע והגד לי." ויתמה השדכן כשמעו דבריו, ויאמר לו: "אנסה לילך ולהגיד לה דברך. אולם לא אוכל
לילך לביתה באמצע היום

והאברך שכן עגלה לקאוונע ושם הלביש את עצמו עבור
רוביל כסף ונסע משם לואלקאווישק והתאכסן בהאכסניא
אשר צוה לו הרב וישלח אחרי ר' דוד השדכן ויגד לו כנ"ל ויאמר
לו השדכן האם מהתל אתה ממני או חסר משוגעים אני כי באת
לצחק בי. אנכי אספר לך מהות הגבירה הבתולה הזאת. אביה
הי' גביר מסויים אשר הניח אחריו הון רב בלא מספר ויהיה
יחידה אצלו יורשת הון ויהיה בעלמה מושלמת בכל המעלות ומדות
טובות וע"כ אי אפשר לה לבחור שידוך שיהיה נאות לה, גם
מיוחסת גדולה היא וע"כ כבר הגיעה לפרק ואין חפצה להנשא
עד יזמין ה' לה הראוי לה בכל המעלות שיהיה לכל הפחות שוה
לה. ועתה אם אבוא להציע לפניה שידוך עם בן פלוני אלמוני
אשר אינני מכיר משפחתו ואיני מכיר אותו האם לא אהיה ללעג
בעיני כל השומעים. זאת תהיה שכרי כי יחרפוני ויגדפוני ויגרשני
מביתה כבן נעות המרדות. אבל הגד נא לי אתה האברך מי
הגיד לך את הדברים האלה ואם רק עבור זה מטרת נסיעתך
לכאן כי לפלא הדברים בעיני או אם חלום חלמת ותפעם רוחך
לדעת פשר דבר הנני להגיד לך כי לא תעוף אחרי החסידה בשמים
פן תפול לשאול תחתית חקור אחר אשה כערכך וראה חיים עם
האשה אשר אהבת מבני גילך. כה כפל ושלש השדכן דבריו מאשר
חרה לו אשר שיער בדעתו כי האברך מהתל ממנו:
אולם האברך כאשר שמע את כל דבריו בנחת לקח מכיסו ב'
אדומים ויאמר לו לפי הנראה אתה איש לא עשיר הא לך
את השני אדומים ורק עבור טרחתך כי תלך אל הגבירה ותאמר
לה: כה אתמול בא לכאן אברך אחד מלויצק אשר לא ידעתי
משפחתו וגם הוא לא הגיד לי מי הוא ויתן שכרי שני אדומים
כי אלך אליכם להגיד לכם כי הוא חפן להשתדך אתכם. ואם כה
תאמר לא יאונה אליך רעה כי הלא דבר הוא ואתה באת בשכרך
בהשליחות אשר שלחוך לפניה ושמעו דבריו ויאמר לו אנסה
לילך ולהגיד לה דברך. אולם לא אוכל לילך לביתה באמצע היום
הגד נא לי אתה האברך מי הגיד לך את הדברים האלה, ואם רק עבור זה מטרת נסיעתך לכאן, כי לפלא
הדברים בעיני, או אם חלום חלמת ותפעם רוחך לדעת פשר דבר. הנני להגיד לך כי לא תעוף אחרי החסידה
בשמים פן תפול לשאול תחתית. חקור אחר אשה כערכך וראה חיים עם האשה אשר אהבת מבני גילך."
כה כפל ושלש השדכן דבריו מאשר חרה לו אשר שיער בדעתו כי האברך מהתל ממנו:
אולם האברך כאשר שמע את כל דבריו בנחת לקח מכיסו ב' אדומים [מטבע בעלת ערך גבוה] ויאמר לו:
"לפי הנראה אתה איש לא עשיר. הא לך את השני אדומים ורק עבור טרחתך כי תלך אל הגבירה ותאמר
לה: 'הנה אתמול בא לכאן אברך אחד מלויצק אשר לא ידעתי משפחתו, וגם הוא לא הגיד לי מי הוא, ויתן
שכרי שני אדומים כי אלך אליכם להגיד לכם כי הוא חפן להשתדך אתכם'". ואם כה תאמר לא יאונה אליך
רעה כי הלא דבר הוא, ואתה באת בשכרך בהשליחות אשר שלחוך, לא להציע שידוך לפניה. והמענה מאתה
תשמע והגד לי." ויתמה השדכן כשמעו דבריו, ויאמר לו: "אנסה לילך ולהגיד לה דברך. אולם לא אוכל
לילך לביתה באמצע היום

כי היא אינה פנויה מעסקיה ואנשים רבים משכימים לפתחה, על כן אמתין עד מוצאי ש"ק [שבת קודש] אשר אז אין שם שום איש והיא יושבת בבית הגדול, ואז אגיד לה בחשאי את דברך ואשמע מה מענה בפיא ואבא אליך :

ויהי במוצאי ש"ק [שבת קודש] הלך השדכן אל הגבירה ויפייס אותה כי לא תחרה לה עליו על אשר יגיד, והראה לה את שני האדומים אשר נתן לו בשכרו האיש מלויצק אשר חפץ להתחתן בה. ותען לו הגבירה: "לך נא אליו ורשום את שמו ושם אביו, וביום ג' תבוא אלי ואשיבך תשובה נכונה." וישתומם השדכן מהתשובה כי ראה כי לא דבר בטל הוא. ותיכף הלך אליו ויספר לו את אשר קרהו. וירשום לו האיש את שמו ושם אביו ויתן לו. וביום ג' בא אל הגבירה והפתקא עם השמות בידו. ותאמר לו הגבירה: "הנה אני רואה בחוש כי מה' יצא הדבר אשר העיז איש מלויצק לבוא לכאן להגיד בפה מלא כי רוצה להתחתן בי, וע"כ [ועל כן]

כי היא אינה פנויה מעסקיה ואנשים רבים משכימים לפתחה, על כן אמתין עד מוצאי ש"ק אשר אז אין שם שום איש והיא יושבת בגדול ואז אגיד לה בחשאי את דברך ואשמע מה מענה בפיא ואבא אליך :

ויהי במוצאי ש"ק הלך השדכן אל הגבירה ויפייס אותה כי לא תחרה לה עליו על אשר יגיד ויכחש לה את שני האדומים אשר נתן לו בשכרו האיש מלויצק אשר חפץ להתחתן בה. ותען לו הגבירה לך נא אליו ורשום את שמו ושם אביו וביום ג' תבוא אלי ואשיבך תשובה נכונה וישתומם השדכן מהתשובה כי ראה כי לא דבר בטל הוא. ותיכף הלך אליו ויספר לו את אשר קרהו וירשום לו האיש את שמו ושם אביו ויתן לו. וביום ג' בא אל הגבירה והפתקא עם השמות בידו. ותאמר לו הגבירה הנה אני רואה בחוש כי מה' יצא הדבר אשר העיז איש מלויצק לבוא לכאן להגיד בפה מלא כי רוצה להתחתן בי וע"כ דבר אלקים הוא ולא אוכל לדבר על זה מאומה. אבל למען הסר ממני לזות שפתים כי אנכי נישאתי לאיש עני, ואנכי אצוה כי הסחורה ההולכת לי מלייפציג יוכתבו על שמו. והוא יקבלם ויניח את הסחורה ברחוק ימין ויניח את הסחורה ברחוק שמאל, ואז ידעתי כי תרעיש כל העיר ויאמרו עליו שהוא עשיר ממני כי הסחורה יקרים המה מאוד ועולים להון רב. ואז נאה יהי לי להתקשר אתו בברית החתונה. אך הוי זהיר ברוחך לבלתי לגלות הדבר בפני שום בריה :

וירץ השדכן בשמחה להשיב לשולחו דבר כי נתרצה הנערה אליו וכן צוה עליו ומיד עשה כל מה שצוה עליו. וילך וישכור את החנויות ויבואו משרתי הגבירה להגיד לה כי איש אחד מלויצק שוכר את החנויות מהאדון הסמוכים לחנותיה ועל כן רצו לעשות לו רעה. אבל הגבירה צוה עליהם לעצור ברוחם ותאמר אליהם מה יניח העני הזה בחנויות, ואם אולי עשיר הוא אולי יסחור בסחורות אחרים ולא יזיק לי מאומה. אבל לימים אחדים הגיעו

דבר אלקים הוא ולא אוכל לדבר על זה מאומה. אבל למען הסר ממני לזות שפתים כי אנכי נישאתי לאיש עני, ואנכי אצוה כי הסחורה ההולכת לי מלייפציג יוכתבו על שמו. והוא יקבלם ויניח את הסחורה ברחוק ימין ויניח את הסחורה ברחוק שמאל, ואז ידעתי כי תרעיש כל העיר ויאמרו עליו שהוא עשיר ממני כי הסחורה יקרים המה מאוד ועולים להון רב. ואז נאה יהי לי להתקשר אתו בברית החתונה. אך הוי זהיר ברוחך לבלתי לגלות הדבר בפני שום בריה :

וירץ השדכן בשמחה להשיב לשולחו דבר כי נתרצה הנערה אליו וכן צוה עליו. ומיד עשה כל מה שצוה עליו. וילך וישכור את החנויות. ויבואו משרתי הגבירה להגיד לה כי איש אחד מלויצק שוכר את החנויות מהאדון הסמוכים לחנותיה ועל כן רצו לעשות לו רעה. אבל הגבירה צוה עליהם לעצור ברוחם ותאמר אליהם: "מה יניח העני הזה בחנויות, ואם אולי עשיר הוא אולי יסחור בסחורות אחרים ולא יזיק לי מאומה. אבל לימים אחדים הגיעו

לו כל הסחורה וראו משרתי הגבירה כי
הסחורות הנחוצים לה הביאו לו והוא
סדרם בהחניות [בהחניות] בסדר נכון, כי
הוא היה סוחר מקדם גם כן. ויתבהלו
המשרתים לראות זאת וירוצו כולם להגיד
להגבירה את אשר ראו. ותאמר הגבירה:
"אלך גם אני לראות הדבר הזה אם כנים
דבריהם." ותצא הגבירה ותראהו ותחשוק
תמונת יפיו בלבה. ואז אמרה לדודה אשר
הי' מוביל משכנותיה: "כאשר שמעתי
האיש הזה הוא פנוי, כי שמעתי מציעים לו
שידוכים מפה, וכאשר ראיתי את העשרות
[העשירות] אשר לו כי הסחורה עולים להון
רב, היה ישר הדבר בעיני להנשא לו." ויישר
הדבר גם בעיני דודה, ואז השתדלו בזה
אנשים הגונים ובעז"ה [ובעזרת השם]
נתקשרו בשידוכים ותיכף היתה החתונה
כדת משה וישראל:

ויהי במשך שתי שנים אחר החתונה ישב
הזוג במוש"ק [במוצאי שבת קודש] בבית
הגדול ושתו חמין, ותפול טבעת אחת מידי
האשה על הרצפה. ותקח האשה נר אחת

לו כל הסחורה וראו משרתי הגבירה כי
הסחורות הנחוצים לה הביאו לו והוא
סדרם בהחניות [בהחניות] בסדר נכון, כי
הוא היה סוחר מקדם גם כן. ויתבהלו
המשרתים לראות זאת וירוצו כולם להגיד
להגבירה את אשר ראו. ותאמר הגבירה:
"אלך גם אני לראות הדבר הזה אם כנים
דבריהם." ותצא הגבירה ותראהו ותחשוק
תמונת יפיו בלבה. ואז אמרה לדודה אשר
הי' מוביל משכנותיה: "כאשר שמעתי
האיש הזה הוא פנוי, כי שמעתי מציעים לו
שידוכים מפה, וכאשר ראיתי את העשרות
[העשירות] אשר לו כי הסחורה עולים להון
רב, היה ישר הדבר בעיני להנשא לו." ויישר
הדבר גם בעיני דודה, ואז השתדלו בזה
אנשים הגונים ובעז"ה [ובעזרת השם]
נתקשרו בשידוכים ותיכף היתה החתונה
כדת משה וישראל:

ויהי במשך שתי שנים אחר החתונה ישב
הזוג במוש"ק [במוצאי שבת קודש] בבית
הגדול ושתו חמין, ותפול טבעת אחת מידי
האשה על הרצפה. ותקח האשה נר אחת
והיא תחפש לה. ותקח האשה נר אחת ותשחך על הארץ לחפשה. ומדי
חפשה את המצעת נכנס במרוצה הרב ר' לייב שרע'ס ויאמר לו
הא' לך הכסף המגיע לך ותקרא את השטר חוב שלי ותיכף יבא
מכירת וילך האיש ללואו אבל הרב אמר לו שוב לך לביטך כי
אין רצוני שתלוו אותי וישב לביתו אבל אשתו אמרה לו מה לך
כי עזבת את האיש הלא הוא כהן גדול ר' לייב שרע'ס. ויאמר לה
בעלה ומאין אתה מכיר אותו אז ענתה לו שוטה וכי אתה סובר
כי כאשר שלחת לי את השדכן הייתי כמשוגעת ושמעתי אליו?
אנכי אספר לך איך היו הדברים הזקן כה"ל היה הולך אלי ערב
ובוקר והגיד לי אם יבא איש מלויצק אשר יהיה שמו כן וכן תנשא
אליו לאשק אבל אנכי לא פניתי אליו ויבואו אלי בחלום אבי ואמי
ויאמרו לי כי הזקן הזה הוא לדיק גדול והוא יודע כי זהו הזיוג
האמיתי שלך וגם בזה לא השגחתי עד שנחלתי במחלת מות ואז
בא אלי הזקן ויאמר לי: 'בחר לך אחת משתי אלה. או שתמות במחלה הזאת ותפסיד את ימי עלומך,
דיבר אליך ואז הוכרחת של מרצוני להרצות אליו וסנעתי לו

ותשחה על הארץ לחפשה. ומדי חפשה את הטבעת נכנס במרוצה הרב ר' לייב שרע'ס ויאמר לו: "הא לך
הכסף המגיע לך ותקרא את השטר חוב שלי." ותיכף יצא מהבית. וילך האיש ללואו, אבל הרב אמר לו:
"שוב לך לביתך כי אין רצוני שתלוו אותי." וישב לביתו אבל אשתו אמרה לו: "מה לך כי עזבת את האיש?
הלא הוא הצדיק ר' לייב שרע'ס." ויאמר לה בעלה: "ומאין אתה מכיר [את מכירה] אותו?" אז ענתה לו:
"שוטה, וכי אתה סובר כי כאשר שלחת לי את השדכן הייתי כמשוגעת ושמעתי אליו? אנכי אספר לך איך
היו הדברים. הזקן הנ"ל היה הולך אלי ערב ובוקר והגיד לי, אם יבא איש מלויצק אשר יהיה שמו כן וכן,
תנשא אליו לאשה, אבל אנכי לא פניתי אליו. ויבואו אלי בחלום אבי ואמי ויאמרו לי כי הזקן הזה הוא
צדיק גדול והוא יודע כי זהו הזיוג [הזיווג] האמיתי שלך, וגם בזה לא השגחתי עד שנחלתי במחלת מות,
ואז בא אלי הזקן ויאמר לי: 'בחר לך אחת משתי אלה. או שתמות במחלה הזאת ותפסיד את ימי עלומך,
או תנשא להאיש אשר אנכי דובר אליך'. ואז הוכרחת של מרצוני להרצות אליו והבטחתי לו

כאשר תבא לכאן אנשא אליך. ואתה דמיתיה
כי חסרה דעת הייתי כי נתרצתי לדברי
השדכן. אבל אתה הגיד לי מאין אתה מכיר
את הזקן הנ"ל ומה עשה עמך. ויספר לה
האיש את כל הנעשה עמו גם כן ואז הבינו שניהם כי הם היו כחומר ביד היוצר ביד הרב והוא הטם לאשר
חפץ:

האיש את כל הנעשה עמו גם כן ואז הבינו שניהם כי הם היו כחומר ביד היוצר ביד הרב והוא הטם לאשר
חפץ: